

904

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 2010 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych¹⁾

Na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81,

poz. 743, z 2005 r. Nr 68, poz. 586 oraz z 2007 r. Nr 78, poz. 526 i Nr 192, poz. 1384) wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku nr 1 do rozporządzenia w tabeli włókien tekstylnych:

a) lp. 30 otrzymuje brzmienie:

1	2	3
„30	poliamid lub nylon	włókno utworzone z syntetycznych makrocząsteczek liniowych zawierających w łańcuchu powtarzające się wiązania amidowe, z których co najmniej 85 % jest dołączonych do segmentów alifatycznych lub cykloalifatycznych”

b) dodaje się lp. 47 w brzmieniu:

1	2	3
„47	melamina	włókno zbudowane w co najmniej 85 % (masy) z usieciowanych makrocząsteczek składających się z pochodnych melaminy”

2) w załączniku nr 5 do rozporządzenia:

a) w pkt 1 Zasady ogólne w ppkt I Metody analizy chemicznej ppkt 6. Obróbka wstępna laboratoryjnej próbki badawczej otrzymuje brzmienie:

„I.6. Obróbka wstępna laboratoryjnej próbki badawczej

W przypadku gdy w mieszance występują substancje (elementy), które zgodnie z § 31–36 rozporządzenia nie zostają uwzględniane w obliczeniach składu próbki, należy je najpierw usunąć poprzez zastosowanie odpowiedniej metody, która nie uszkadza żadnego z włókien składowych.

W tym celu substancje niewłókniste mogą być ekstrahowane za pomocą petrooleju i wody. Ekstrakcję prowadzi się w aparacie Soxhleta przy użyciu petrooleju przez 1 godzinę przy minimum 6 cyklach na godzinę.

Należy pozwolić, aby petroolej odparował z próbki, która będzie ekstrahowana wodą poprzez moczenie przez 1 godzinę w temperaturze pokojowej, a następnie moczenie przez kolejną godzinę w temperaturze 65 ± 5 °C, okresowo mieszając zawartość

naczynia, przy czym stosunek masy próbki/wody powinien wynosić 1:100. Nadmiar wody należy usunąć z próbki przez wyciśnięcie, odsysanie lub odwirowanie, a następnie pozostawić próbkę do wyschnięcia na powietrzu.

W przypadku elastoolefiny lub mieszanek włókien zawierających elastoolefinę i inne włókna (wełnę, sierść zwierzęcą, jedwab, bawełnę, len, konopie, jutę, manilę, ostnicę, kokos, żarnowiec, ramię, sizal, włókno miedziowe, modal, włókno białkowe, wiskozę, akryl, poliamid lub nylon, poliester, elastomultiester) wyżej opisana procedura musi być zmieniona, poprzez zastąpienie petrooleju acetonem.

W przypadku mieszanek włókien zawierających elastoolefinę i acetat w ramach wstępnej obróbki należy zastosować następującą procedurę. Próbkę należy ekstrahować przez 10 minut w temperaturze 80 °C w roztworze zawierającym 25 g/l 50 % kwasu ortofosforowego i 50 g/l mocznika. Stosunek objętości próbki do wody wynosi 1:100. Próbkę wyplukać w wodzie, następnie odsączyć i zanurzyć w 0,1 % roztworze wodorowęglanu sodu, po czym ostrożnie wyplukać w wodzie.

¹⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Komisji 2009/121/WE z dnia 14 września 2009 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załączniki nr I i V do dyrektywy 2008/121/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Dz. Urz. UE L 242 z 15.09.2009, str. 13) oraz dyrektywy Komisji 2009/122/WE z dnia 14 września 2009 r. zmieniającej, w celu dostosowania do postępu technicznego, załącznik nr II do dyrektywy 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych (Dz. Urz. UE L 242 z 15.09.2009, str. 14).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106.

W przypadku gdy substancja niewłóknista nie może zostać wyekstrahowana za pomocą petrooleju i wody, należy ją usunąć przez zastąpienie metody wodnej opisanej powyżej odpowiednią metodą, która nie zmienia w sposób istotny żadnego ze składników. Jednakże w przypadku niektórych surowych naturalnych włókien roślinnych (np. juty, kokosu) należy zaznaczyć, że zwykła obróbka wstępna przy użyciu petrooleju i wody nie usuwa wszystkich

naturalnych substancji niewłóknistych. Mimo to nie stosuje się dodatkowej obróbki wstępnej, jeżeli próbka zawiera apertury nierozpuszczalne zarówno w wodzie, jak i w petrooleju.

Raporty z analiz powinny zawierać pełną informację na temat metod użytych w obróbce wstępnej.”,

b) w pkt 2 Metody szczegółowe:

— tabela podsumowująca otrzymuje brzmienie:

„Metoda	Zakres stosowania		Odczynniki
	Składnik rozpuszczalny	Składnik nierozpuszczalny	
nr 1	acetat	niektóre inne włókna	aceton
nr 2	niektóre włókna białkowe	niektóre inne włókna	podchloryn
nr 3	wiskoza, włókno miedziowe lub niektóre typy modalu	bawełna, elastoolefina lub melamina	kwask mrówkowy i chlorek cynku
nr 4	poliamid lub nylon	niektóre inne włókna	kwask mrówkowy 80 %
nr 5	acetat	triacetat, elastoolefina lub melamina	alkohol benzylowy
nr 6	triacetat lub polilaktyd	niektóre inne włókna	dichlorometan
nr 7	niektóre włókna celulozowe	poliester, elastomultiester lub elastoolefina	kwask siarkowy 75 %
nr 8	akryl, niektóre modakryle lub niektóre włókna chlorowe	niektóre inne włókna	dimetyloformamid
nr 9	niektóre włókna chlorowe	niektóre inne włókna	disiarczek węgla i aceton 55,5/44,5
nr 10	acetat	niektóre włókna chlorowe, elastoolefina lub melamina	kwask octowy lodowaty
nr 11	jedwab	węlna lub sierść, elastoolefina lub melamina	kwask siarkowy 75 %
nr 12	juta	niektóre włókna pochodzenia zwierzęcego	oznaczanie zawartości azotu
nr 13	polipropylen	niektóre inne włókna	ksylen
nr 14	niektóre inne włókna	włókna chlorowe, elastoolefina lub melamina	stężony kwask siarkowy
nr 15	włókna chlorowe, niektóre modakryle, niektóre elastany, acetaty i triacetaty	niektóre inne włókna	cykloheksanon
nr 16	melamina	bawełna lub aramid	gorący kwask mrówkowy 90 %”

— w metodzie nr 1 Acetat i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem acetonu):

— — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:

„1. Zakres stosowania

Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1) acetatu

z

2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, lnem, konopiami, jutą,

manilą, ostnicą, kokosem, żarnowcem, ramią, sizalem, włóknem miedziowym, modalem, włóknem białkowym, wiskożą, akrylem, poliamidem lub nylonem, poliesterem, elastomultiestrem, elastoolefiną i melaminą.

Metody tej nie stosuje się do acetatu zdeacetylowanego powierzchniowo.”,

— — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:

„5. Obliczanie i podawanie wyników

Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d

- wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wartość d wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 2 Niektóre włókna białkowe i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem podchlorynu):
    - – pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
      - „1. Zakres stosowania
      - Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
        - 1) niektórych włókien białkowych, tzn. wełny, sierści zwierzęcej, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiu, włókien białkowych
      - z
      - 2) bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, akrylem, włóknem chlorowym, poliamidem lub nylonem, poliestrem, polipropylenem, elastanem, włóknem szklanym, elastomultiestrem, elastoolefiną i melaminą.

Jeżeli w mieszance występują różne włókna białkowe, to, stosując tę metodę, można określić ich całkowitą ilość, ale nie można określić zawartości procentowej każdego z tych włókien oddzielnie.”,
    - – pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
      - „5. Obliczanie i podawanie wyników
      - Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Współczynnik korygujący d wynosi 1,00. Dla bawełny, wiskozy, modalu i melaminy jego wartość wynosi 1,01, a dla niebielonej bawełny 1,03.”,
  - w metodzie nr 3 Wiskoza, włókno miedziowe lub niektóre typy modali i bawełny (metoda z zastosowaniem kwasu mrówkowego i chlorku cynku):
    - – pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
      - „1. Zakres stosowania
      - Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
        - 1) wiskozy lub włókna miedziowego, włącznie z niektórymi typami modali
      - z
      - 2) bawełną, elastoolefiną i melaminą.

Jeżeli stwierdzono obecność modalu, należy przeprowadzić próbę wstępną w celu sprawdzenia, czy włókno rozpuszcza się w odczynniku.
- Metody tej nie stosuje się do mieszanek, w których bawełna uległa nadmiernej degradacji chemicznej, ani gdy wiskoza lub włókno miedziowe nie są całkowicie rozpuszczalne ze względu na obecność niektórych barwników lub apretur, których nie można całkowicie wyeliminować.”,
- – pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
    - „5. Obliczanie i podawanie wyników
    - Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d dla bawełny wynosi 1,02, dla melaminy 1,01, a dla elastoolefiny — 1,00.”,
  - w metodzie nr 4:
    - – tytuł metody otrzymuje brzmienie:
      - „Poliamid lub nylon i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem 80 % kwasu mrówkowego)”,
    - – pkt 1. Zakres stosowania i pkt 2. Zasada metody otrzymują brzmienie:
      - „1. Zakres stosowania
      - Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
        - 1) poliamidu lub nylonu
      - z
      - 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, akrylem, włóknem chlorowym, poliestrem, polipropylenem, włóknem szklanym, elastomultiestrem, elastoolefiną i melaminą.

Jak podano wyżej, metodę stosuje się do mieszanek zawierających wełnę, ale kiedy zawartość jej przekracza 25 %, należy stosować metodę nr 2 (rozpuszczenie wełny w zasadowym roztworze podchlorynu sodu).
    - 2. Zasada metody
    - Włókno poliamidowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się w kwasie mrówkowym. Pozostałości zbiera się, przemywa, suszy i waży; ich masę, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyraża się jako odsetek suchej masy mieszanki. Zawartość procentowa poliamidu lub nylonu jest różnicą.”,
    - – pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
      - „5. Obliczanie i podawanie wyników
      - Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wartość d wynosi 1,01.”,

- w metodzie nr 5 Acetat i triacetat (metoda z zastosowaniem alkoholu benzylowego):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) acetatu
- z
- 2) triacetatem, elastoolefiną i melaminą.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wartość d wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 6 Triacetat i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem dichlorometanu):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) triacetatu lub polilaktydu
- z
- 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, akrylem, poliamidem lub nylonem, poliestrem, włóknem szklanym, elastomultiestrem, elastoolefiną i melaminą.
- Uwaga: Triacetaty, które uległy częściowej hydrolizie podczas obróbki końcowej, przestają być całkowicie rozpuszczalne. W tym przypadku metody tej nie stosuje się.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem poliestru, elastomultiestru, elastoolefiny i melaminy, dla których wartość d wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 7 Niektóre włókna celulozowe i poliestry (metoda z zastosowaniem 75 % kwasu siarkowego) pkt 2. Zasada metody otrzymuje brzmienie:
- „2. Zasada metody
- Włókna celulozowe znajdujące się w znacznej mieszance w stanie suchym rozpuszcza się w 75 % kwasie siarkowym. Pozostałości zbiera się, przemywa, suszy i waży; ich masę, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyraża się jako odsetek suchej masy mieszanki. Zawartość procentowa suchych włókien celulozowych jest różnicą.”,
- w metodzie nr 8 Akryle, niektóre modakryle lub niektóre włókna chlorowe i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem dimetyloformamidu):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) akryli, niektórych modakryli lub niektórych włókien chlorowych¹⁾
- z
- 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, poliamidem lub nylonem, poliestrem, elastomultiestrem, elastoolefiną i melaminą.
- Stosuje się ją również do akryli oraz niektórych modakryli wybarwionych barwnikami metalokompleksowymi, niewymagającymi chromowania po barwieniu.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem:
welny:	1,01
bawełny:	1,01
włókna miedziowego:	1,01
modalu:	1,01
poliestru:	1,01
elastomultiestru:	1,01
melaminy:	1,01.”,
- w metodzie nr 9 Włókna chlorowe i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem mieszaniny disiarczku węgla i acetonu w stosunku 55,5:44,5):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

- 1) niektórych włókien chlorowych, tzn. niektórych polichloroków winylu, dochlorowanych lub nie¹⁾
- z
- 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, akrylem, poliamidem lub nylonem, poliestrem, włóknem szklanym, elastomultiestrem i melaminą.
- Jeżeli zawartość wełny lub jedwabiu w mieszance przekracza 25 %, należy stosować metodę nr 2.
- Jeżeli zawartość w mieszance poli-amidu lub nylonu przekracza 25 %, stosuje się metodę nr 4.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wartość d wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 10 Acetat i niektóre włókna chlorowe (metoda z zastosowaniem lodowego kwasu octowego) pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) acetatu
- z
- 2) niektórymi włóknami chlorowymi, tzn. polichlorkiem winylu, dochlorowanymi lub nie, elastoolefiną i melaminą.”,
- w metodzie nr 11 Jedwab i wełna lub sierść zwierzęca (metoda z zastosowaniem 75 % kwasu siarkowego):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) jedwabiu
- z
- 2) wełną lub sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, elastoolefiną i melaminą.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 0,985 w przypadku elastoolefiny, a dla melaminy wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 13 Włókna polipropylenowe i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem ksyleny):
- — pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) włókna polipropylenowego
- z
- 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, acetatem, włóknem miedziowym, modalem, triacetatem, wiskożą, akrylem, poliamidem lub nylonem, poliestrem, włóknem szklanym, elastomultiestrem i melaminą.”,
- — pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:
- „5. Obliczanie i podawanie wyników
- Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wynosi 1,01.”,
- w metodzie nr 14 Włókna chlorowe (na bazie homopolimeru chlorku winylu) i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem stężonego kwasu siarkowego):
- — pkt 1. Zakres stosowania i pkt 2. Zasada metody otrzymują brzmienie:
- „1. Zakres stosowania
- Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
- 1) bawełny, acetatu, włókna miedziowego, modalu, triacetatu, wiskozy, niektórych akryli, niektórych modakryli, poliamidu lub nylonu, poliestru i elastomultiestru
- z
- 2) włóknami chlorowymi na bazie homopolimeru chlorku winylu (dochlorowanego lub nie), elastoolefiną i melaminą.
- Modakryle są włóknami, które zanurzone w stężonym kwasie siarkowym (gęstość względna 1,84 w 20 °C) tworzą przezroczysty roztwór.
- Metoda ta może być stosowana w szczególności zamiast metod nr 8 i 9.
2. Zasada metody
- Włókna, o których mowa w pkt 1.1, znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszczają się w stężonym kwasie siarkowym

(gęstość względna 1,84 w 20 °C). Pozostałości włókien chlorowych, elastolefiny lub melaminy zbiera się, przemywa, suszy i waży; ich masę, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyraża się jako odsetek suchej masy mieszanki. Zawartość procentowa drugiego składnika jest różnicą.”,

- pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:

„5. Obliczanie i podawanie wyników

Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem melaminy, dla której wynosi 1,01.”,

- w metodzie nr 15 Włókna chlorowe, niektóre modakryle, niektóre elastany, acetaty, triacetaty i niektóre inne włókna (metoda z zastosowaniem cykloheksanonu):

- pkt 1. Zakres stosowania otrzymuje brzmienie:

„1. Zakres stosowania

Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

- 1) acetatu, triacetatu, włókien chlorowych, niektórych modakryli i niektórych elastanów

z

- 2) wełną, sierścią zwierzęcą, o której mowa w lp. 2 i 3 załącznika nr 1 do rozporządzenia, jedwabiem, bawełną, włóknem miedziowym, modalem, wiskożą, poliamidem lub nylonem, akrylem, włóknem szklanym i melaminą.

Jeżeli stwierdzono obecność modakrylu lub elastanu, to, w celu stwierdzenia, czy włókno jest całkowicie rozpuszczalne w odczynniku, należy przeprowadzić próbę wstępną.

Do analizy mieszanek zawierających włókna chlorowe można stosować również metodę nr 9 lub 14.”,

- pkt 5. Obliczanie i podawanie wyników otrzymuje brzmienie:

„5. Obliczanie i podawanie wyników

Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d wynosi 1,00, z wyjątkiem jedwabiu i melaminy, dla których wynosi 1,01, i włókna akrylowego, dla którego wynosi 0,98.”,

- dodaje się metodę nr 16 w brzmieniu:

„METODA NR 16

Melamina i niektóre inne włókna

(metoda z zastosowaniem gorącego kwasu mrówkowego)

1. Zakres stosowania

Niniejszą metodę stosuje się, po usunięciu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

- 1) melaminy

z

- 2) bawełną i aramidem.

2. Zasada metody

Melaminę znajdującą się w znanej suchej masie mieszanki rozpuszcza się za pomocą gorącego kwasu mrówkowego (90 % m/m).

Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyrażona zostaje jako odsetek suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową drugiego składnika.

Uwaga: Należy dokładnie stosować zalecany zakres temperatur, ponieważ rozpuszczalność melaminy zależy w dużym stopniu od temperatury.

3. Sprzęt i odczynniki (inne niż określone w Zasadach ogólnych)

3.1. Sprzęt

- 3.1.1. Kolba stożkowa o pojemności co najmniej 200 ml, zaopatrzona w korek ze szlifem.

- 3.1.2. Łaźnia wodna z wytrząsarką lub inne urządzenie wytrząsające pozwalające na utrzymanie kolby w temperaturze 90 °C ± 2 °C.

3.2. Odczynniki

- 3.2.1. 90 % m/m kwas mrówkowy, o gęstości względnej 1,204 g/ml w temperaturze 20 °C. Rozcieńczyć 890 ml kwasu mrówkowego o stężeniu 98 do 100 % m/m (o gęstości względnej 1,220 g/ml w temperaturze 20 °C) wodą do objętości 1 litra.

Gorący kwas mrówkowy jest bardzo żrący, w związku z tym przy obchodzeniu się z nim należy zachować ostrożność.

- 3.2.2. Rozcieńczony roztwór amoniaku: rozcieńczyć 80 ml stężonego roztworu amoniaku (o gęstości względnej 0,880 w temperaturze 20 °C) wodą do objętości 1 litra.

4. Sposób postępowania

Należy stosować procedurę określoną w Zasadach ogólnych, postępując w następujący sposób:

Do próbki znajdującej się w kolbie stożkowej o pojemności co najmniej 200 ml, zaopatrzonej w korek ze szlifem, dodać 100 ml kwasu mrówkowego na gram próbki. Kolbę zatkać i wstrząsnąć w celu zwielenia próbki. Przez godzinę wstrząsać energicznie w temperaturze 90 °C ± 2 °C, używając łaźni wodnej z wytrząsarką. Schł-

dzić kolbę do temperatury pokojowej. Przez zważony tygiel filtracyjny odcedzić ciecz znad osadu. Do kolby zawierającej pozostałości dodać 50 ml kwasu mrówkowego, wymieszać ręcznie i przefiltrować zawartość kolby przez tygiel filtracyjny. Przenieść pozostałości włókien do tygla, zmywając je niewielką ilością kwasu mrówkowego. W celu dokładnego usunięcia cieczy zastosować metodę odsysania. Zmyć osad kwasem mrówkowym, gorącą wodą, rozcieńczonym amoniakiem i na końcu zimną wodą. Po każdym dodaniu cieczy odsączyć, stosując metodę odsysania. Odsysania nie należy jednak stosować do czasu grawitacyjnego spłynięcia cieczy do przemywania. Na koniec należy wysuszyć tygiel z pozostałościami, ostudzić i zważyć.

Uwaga: Temperatura ma bardzo duży wpływ na rozpuszczalność melaminy i należy ją dokładnie kontrolować.

5. Obliczanie i podawanie wyników

Wyniki obliczyć w sposób opisany w Zasadach ogólnych. Wartość d dla bawelny i aramidu wynosi 1,02.

6. Dokładność metody

Dla jednorodnych mieszanek materiałów tekstylnych granice ufności wyników uzyskanych z zastosowaniem tej metody nie przekraczają ± 2 dla poziomu ufności 95 %.”;

3) w załączniku nr 6 do rozporządzenia w części 1 Zasady ogólne w rozdziale I Metody analizy chemicznej pkt I.8.1.4. Wariant 4 otrzymuje brzmienie:

„I.8.1.4. Wariant 4

W przypadku gdy z tej samej próbki roboczej eliminuje się kolejno dwa składniki mieszaniny, stosuje się następujące wzory:

$$P1 = 100 - (P2 + P3) \%$$

$$P2 = \frac{d1r1}{m} \times 100 - \frac{d1}{d2} \times P3$$

$$P3 = \frac{d3r2}{m} \times 100 \%$$

P1 zawartość procentowa pierwszego suchego i czystego składnika (pierwszego składnika rozpuszczalnego),

P2 zawartość procentowa drugiego suchego i czystego składnika (drugiego składnika rozpuszczalnego),

P3 zawartość procentowa trzeciego suchego i czystego składnika (składnika nierozpuszczalnego),

m masa próbki roboczej w stanie suchym po wstępnym przygotowaniu,

r1 masa suchych pozostałości po wyeliminowaniu pierwszego składnika próbki roboczej z wykorzystaniem pierwszego odczynnika,

r2 masa suchych pozostałości po wyeliminowaniu pierwszego i drugiego składnika próbki roboczej z wykorzystaniem pierwszego i drugiego odczynnika,

d1 współczynnik korygujący, który uwzględnia ubytek masy drugiego składnika w pierwszym odczynniku,

d2 współczynnik korygujący, który uwzględnia ubytek masy trzeciego składnika w pierwszym odczynniku,

d3 współczynnik korygujący, który uwzględnia ubytek masy trzeciego składnika w pierwszym i drugim odczynniku.”;

4) w załączniku nr 7 do rozporządzenia w tabeli Dodatki handlowe stosowane do obliczania masy włókien zawartych w produkcie włókienniczym:

a) lp. 30 otrzymuje brzmienie:

1	2	3
„30.	poliamid lub nylon: odcinkowy ciągły	6,25 5,75”

b) lp. 44 otrzymuje brzmienie:

1	2	3
„44.	włókno metalowe włókno metalizowane azbest przędza papierowa	2,00 2,00 2,00 13,75”

c) dodaje się lp. 47 w brzmieniu:

1	2	3
„47.	melamina	7,00”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *D. Tusk*